

IN DE
SCHADUW VAN
EEN DRAAK
KUNNEN IJSJES
NOOIT
SMELTEN

ILLUSTRATIES Michèle Vanparys
TEKST Nathalie Teirlinck

NAAR EEN IDEE VAN
Koen De Winter

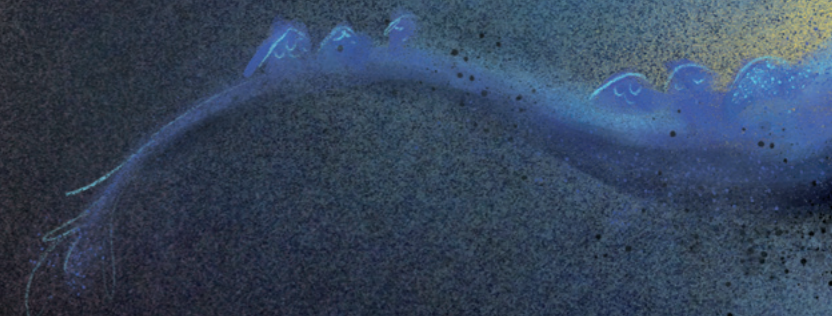
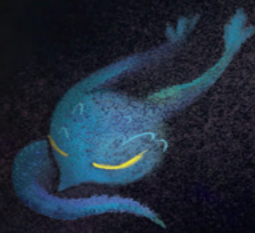
BORGERHOFF
& LAMBERIGTS

'Dit... is nu **Reknak**...' zei kleine Ona.

En de ogen van de vriendjes werden groot.

Aan het begin van de vakantie
paste hij nog in Ona's broekzak.

Sindsdien
was alles aan hem gegroeid,

alles...

behalve
zijn vleugels.

'Kan hij al vliegen?'

'Draken vliegen alleen
in sprookjes.'

'Praten of mopjes vertellen dan?'

'Hoe kan dat met een mond
vol vlammen?'

'Vuur spuwen dan toch?'

'Alleen als hij moet **niesen**.'

'Maar wat heb je nu aan een draak
die steeds groter wordt en niet
praat, je nooit alleen laat en dan
niet eens **vliegen** kan?'

Dat wist Ona niet.

Ze wist alleen dat Reknak op een dag bij haar was
en nooit meer is weggegaan.

*REGELS VAN HET VERSTOPPERTJESPEL:

- 1 kijk nooit om;
- 2 hoe sneller je telt, hoe sneller je vindt;
- 3 kijk uit voor sporen;
- 4 probeer niet te niezen;
- 5 draag geen felle kleuren;
- 6 alleen achter hagen waarin motten geen gaten hebben gemaakt;
- 7 wie gezien is, moet altijd ook tellen...

‘En hoe spelen we dan verstoppertje...
met een draak die je overal ziet?’

Ona opperde dat zij misschien de hele tijd
zou kunnen aftellen.

‘Maar wat heb je aan verstoppen
als je nooit een keer mag zoeken?’

Dus Ona’s vriendjes volgden liever de regels
van het spel.*

(Of misschien vonden ze Reknak
wel gewoon heel eng.)